

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 253/2013
15.01.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног М.М. – адвоката М.П. и адвоката Б.Л., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.503/10 од 05.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3411/2013 од 25.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 15. јануара 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. – адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.503/10 од 05.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3411/2013 од 25.09.2013. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.М. – адвоката Б.Л., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К бр.503/10 од 05.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3411/2013 од 25.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К бр.503/10 од 05.04.2013. године, окривљени М.М. оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 4. у вези ст. 3. и 1. КЗ, једног кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. ЗЈРМ, те једног кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, па пошто су му применом одредаба чланова 56. и 57. КЗ претходно утврђене појединачне казне, окривљени је на основу чланова 60. и 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 16.03.2010. године до 18.03.2010. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3411/2013 од 25.09.2013. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.М. – адвоката М.П., а пресуда Основног суда у Бору К бр.503/10 од 05.04.2013. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног М.М. – адвокат М.П., због повреде закона (члан 485. став 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде, а предмет врати Основном суду у Бору на поновно суђење;

-бранилац окривљеног М.М. – адвокат Б.Л., због повреде закона - члан 439. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, нашао:

Захтев браниоца окривљеног – адвоката М.П. је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/2012), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, уколико није поднет у року из члана 485. ст. 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. истог законика, прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/2012).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљени М.М. пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3411/2013 од 25.09.2013. године, према повратници која се налази у списима, примио 24.10.2013. године, а да је његов бранилац – адвокат М.П. захтев за заштиту законитости поднео дана 28.11.2013. године, дакле након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката М.П. на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП одбацио као неблагоприятен, обзиром да је поднет након законом прописаног рока.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.Л. у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је оценио да је овај захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.М. – адвокат Б.Л., навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тач. 1. и 2. ЗКП, само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, с тим што не конкретизује у чему се она састоји, док суштински, у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци и указује на погрешну оцену доказа, те повреду одредаба кривичног поступка, што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног – адвокат Б.Л. наводи да је првостепени суд, у вези са кривичним делом из члана 323. став 4. у вези ст. 3. и 1. КЗ, описано у ставу један изреке првостепене пресуде погрешно утврдио да је окривљени извршио предметно кривично дело и да се оштећени сам посекао, покушавајући да окривљеном извуче из руку парче поломљеног огледала, дакле, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у вези са овим кривичним делом.

Такође, и у односу на кривично дело из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, описано у ставу 3. изреке првостепене пресуде, указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да првостепени суд није на поуздан начин утврдио да је окривљени извршио радње због којих је оглашен кривим, док се у односу на кривично дело из члана 23. став 1. ЗЈРМ, наводи да су разлози дати од стране првостепеног суда да је окривљени извршио ово кривично дело противречни списима и проведеним доказима јер није наведено на који начин је окривљени ометао службена лица и којим радњама, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из

члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, а због којих све разлога подношење захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, окривљеном и браниоцу није дозвољено.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.М. – адвоката Б.Л., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.